

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 9. Peius est diabolum animam occupare quàm corpus, in quod aliquoties, nullo mortali præuio ingreditur, quinimo ex Dei beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

Archiepiscopus, non veritatem esse Catholicam, sed Hyperbolam oratorm. Chalum, responderet ille, faxit Deus, non haec adeo vera esse quæ vobis propono, nec enim hoc multum, his vos perterreri, cum & mili crines capitum exhorrefiant, ego tremore & pavore concutias & confidetas, & predicas fortius commoueas. Gra-

D.CHR. Ho. 9. in l. ad Co. T. 4. ue & molesum est, quod dicitur & tristitia affectum, idque scio ex ijs, que ipse patier, nam cor meum turbatur & palpit, sed neesse est dire-

tere. Ne autem in animum inducatis, hoc de meo prodire cerebro, primo fidei nostra Catholicae considerate principia, perpendite, quod in ijs ut primum omnium locamus fundamentum: cum Deus protoplasten creasset in gratia, douis celestibus affluenter, à morte liberum, malis inexpertem, ob vincum tantummodo peccatum, cui confessus introitum, mortem incurrit vi-

II. Per peccatum mortem attraxit. Expende illud: Totam mortem q.d. Quidquid in eo mori potuit, in mortem attraxit: mortem spiritus, gratiarum, donorum, virtutum, animas, corporis, corporalem, sempernam. Et hoc vincum erat peccatum, & in ea re,

qua de se ad malum non declinabat: ex natura namque rei peccatum non erat pommum degustare, nisi quia legi diuinae contraibat positiva. Quis taurorum in te, precepit effectus cimini, qua ex rei natura abominanda sunt, & tot damniorum, quot in animam admittis flagitia?

D.CHR. Quid nobis superest querer D. Chrysostomus? Noi qui quotidie innumerabilia peccata admittimus? Si autem ille, cum unum admisisset peccatum, tantum attraxit malum, & mortem innans, qui perpetuo in peccatis vivimus; quid non patiemur?

Deinde, de fide est (inquit) per unum peccatum mille millia, & decies centena, millia mortes ut corporales ita subintellecspirituales, & tot quidem quot de prima propagine nati filii commemorantur: iam enim assertus Apostolus: Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mortis, & ita in omnes homines mors pertransiit. Cogita quantum tempore in morte manet, propter unum peccatum genus nostrum, quinque millia annorum, & plura praeterierunt, & mors nondum est soluta, propter unum peccatum. Vna potuit mandari transgressio tam grates tamque innumerabiles mortes causare, mortes operari. Quas non, quot non clades attrahent tot innumera flagitia, qualia tot solus quilibet die quilibet hora committuntur? Si unicus actus inobedientie tantus potuit mortes infer-

re, tot impudicitia, tot blasphemias, fraudes tot, tot lacrima, tam graves Dei iniurie, quam tibi mortes non concilabunt? O te reprobum, te velut mortuum reputa, credo, tibi quoque caelestem hanc vocem clamare, quæ similem tui concitauit, cui hoc imprope abut actus: Non men habes quod viuas & mortuos es. Tunc atrahis mortem, imo tot mortes, quod fecula commisisti, tot dæmonibus ingressum patefecisti, qui trucidarent, demolientur, vitamque tuam enecarent.

§. 9. Peius est diabolus animam occupare quam corpus, in quod aliquores, nullo mortali præcio ingreditur, quinimo ex Dæmonio neficio.

H Is ita concessis, gravia, videlicet haec esse in detinenda, veritatem nondum sic damnorum finis, quibus animam opprimit crudelis inimicus, morte scilicet, adeo comuni, ut nihil excipiat, nec tradat viuere, insuper & post mortem eternam trahit in inferno. Hoc ex mente Ruperti Abbatis indicat visio D. Ioannis quam præ manus habemus: Infernus sequitur eum. Quod eternum mortem hanc sequitur, quam per culpam efficit in hac vita, mors esterna, qua in inferno perpetuis penitentiis cruciatus manet peccatores. Hoc indicat Apostolus: Stipendia peccati mortis. Rom. 6. Mortem appellat, qua in peccatum eternam in inferno damnati cruciantur, quan D. Iohannes vocat: Mors secunda. Hæc stipendium est, & quæ culpæ correspondet. Hinc exponit D. Chrysostomus, utrumque questionem, & apud Theologos, Mat. 18. sacramque missæ notissimum. Vtrum sit dampnum perniciens, quoque sibi magis sit. In Epistola ad gaudiū ac formidādū, ministrum, quod tum genitio diabolus occupet corpus, te possidat arreptum, eo modo quo diximus, vel quod ingrelutus in animam per mortale peccatum habeat potestitatem?

Iam ex nunc quasi carnalis, responde, minus te hoc quam primum formidare, cum illud, absit, ut tibi terrorem inveniat, imo & ubi perplacet, & quietus viuis, gerens in anima diabolus anno uno decem, viginti, insuper tu ipse es ille vir qui diabolus quo quis fruens delicijs & recreationibus, introduceas, & proprio motu in animam admittas, & hoc te metu percellas, capilloque concurbas, quod in altero contemplatis dæmoniaco, quid non operabitur, hoc idem

Idem in te ipso contemplati, à recto deviat; inquit D. Chrysostomus, Iudicium tuum: omni namque postposita comparatione multò tibi est permisus, diabolum anima tua accepisse protestam, quā à toto inferno corpus occupari, in eoque tot torqueri dæmonis integra scilicet legione, quali miser hic possellus esse perhibetur.

Sanctorum, quorum corpora, ob solius venialis peccati delictum ingressus diutius seueriusque diexabat. Ita Callianus cuius merita nulla pars *Colla. 7.8.*
orbis ignorat, de Moysi Abate quem ipse collaudat: *Vixim singularem & incomparabilem*, qui cum talis esset, eius tamen intravit corpus diabolus: At qua ratio? Reprehendit plus iusto acerbius Abbatem Macharium, dum simul de rebus colloqueretur spiritualibus, defectus cuiusdam causā, quem ad summum omnes indicant *27. de.*

fusile veniale. D. Gregor mentionem faciens E. D. GREG.
piscopi Fortunati, de muliere scribit Toscana *L. 1. dial.*
genere nobilissima, ad dedicationem Sacelli in *cap. 9.*
honorem S. Sebastiani consecratā à sacerdoti iniuncta sequentia celebraendam. Ipsa verò nocte, maritum copula carnal cognoverat (quod ex se peccatum esse non arguitur) postridie prodit ad festum, sed ut templum cum alijs est ingressa: *Mox ut reliqua B. Sebastiani martyris Oratoriū ingressa sunt, eam malignus spiritus arripuit,* & coram omni populo vexare caput. Licer autem hic multa venientia consideranda, sufficit tamen *cap. 4.*

sum D. Gregor, historiam narrasse. Quia pariter comemorat de Religiosa per hortum ambulante, ut haec vidit lactucam sibi arridentem, folium deceperit, illudque cometens gemat energumena, diabolus ex ore suis ailiatus, ut ingressus panderet rationem, responsum, illam ab omni culpa liberam, hoc solum ei portam aperuisse, quod decerpens folium, illud antequam comedere, Crucis signo non consecrari: ego

quippe, inquit, hunc insidetam folio, & illud ipsa comedente, pariter suum ingressus: *Quare exortans clamat: ego quid feci? Ego quid feci?* Sedebam super latruncu[m], veni & illa & momorabis me.

In gestis D. Bernardi legimus religiosum, *L. 2. c. 20.*
ut vanam distractiōnem in Oratorio, permittente Deo à diabolo corporaliter possidū, dñeque cruciā. Dum Apostolicus noster Prædicator & Pater D. Vincentius Ferrarius Valentia prædicaret ut refutet M. Diag. a. & a *L. 1. c. 8.*
M. Gomez b. anno Domini millesimo quarti, dtingestefimo decimo pueri quatuordecim *b L. 1. c. 8.*
annorum adducitur energumena libertanda: *cum autem D. Vincentius diabolum acris inreparet, quod ingredi presumpsisset puerum ab omni adhuc culpa purissimam, & ingressus premere dare rationem. Respondit: non ego folus intravi, sed magna incepsus dæmonum multitudine;* hoc quippe de causa, gregatim omnes domum sumus ingressi, ut patrem irritaremus, excitaremus, eoque furor

¶ 22
sū commoueremus, ut vxorem occideret: at p̄fissima maret, continuis se precibus D. Virginis sedula commendabat qua de causa omnes conatus iriti conciderunt; & dios insecuri lepores, neutrum delusi cepimus.

Hinc disce quanto flagret diabolus desiderio, quo pacem inter coniuges perturbet, matremque moveat in vxorem: pariter intellige, finē causa commotiones (a) vt hispaniem habet adagium inter coniugatos esse opera diaboli. Vt autem hoc eis ad votum non successit, ob p̄f multis exercita, furiosi, tanto domum strepitu coliserunt, vt tota funditus corrue videarentur, quo cuncti qui spectaculo aderant signo sc. Crucis munierunt, ecclēsia subdūm implorarunt, sanctumque Iesu nomen invocarunt; hac autem puella signo se crucis non munīt, quo circa tellabatur diabolus, eam arripiūt. Hoc supposito, non ob culpam aliquam mortalem quellam possiderunt: nec enim autūm mortuum esse peccatum, signatio crucis om̄is s̄ionem.

Iam annus labitur decimus, cū Cæsar angustiā agerem, mulierem adduxerent. Taracora lymphaticam, quam omnium suffragio piam asserabant: vixi iunctam, prole mascula formā Angelicā splendida fecundam; in confessionibus, & Sacerdotiis communionibus frequentiliam. Quam cum plures Dei Sacerdotes variis cōsiderationib⁹ à nefario spiritu liberare nequissint ad sacrum ducitū Sacellum. D. Virginis de columnā est hoc autem facillum, merito primum, totoq̄ mundo famosissimum, vepore primum D. Virginis in ea Pronincia dedicatum; & à D. Iacob⁹ Apostolo Virginis ipsius expreso mandato constrūtum, q̄z ibidem apparuit Anglorum adducta ministerio. Perseuerat hoc in loco mulier aliquandiu, confessionibus, communionibus, orationibus, alijsq; pijs operibus infatigabiliter occupata, licet autem nefastis erumperet spiritus, porro non nisi postquam plutinis diebus eius invaseret corpus, & non ferendis cruciatibus tortor immensissimus affixisset.

¶ 23
Exordio pariter & admiratione insignis est illa historia, quam refert Severus Sulpitius, & doctrina & sanctitate spectabilis in vita Sancti Martini de cœmula viro omni virtutum genere adornato; cuius erant & virtutes heroiæ, & fama nominis eius celeberrima, vnde sibi timuit, ne vanā gloriā inanicer intumesceret, quo circa seruidis ac continuis orationibus, & ieiunis aspergimis D̄i pulsabat bonitatem,

daret immundo spiritui potestatem ut adlī quo mēnſes corpus occuparet, illudique torqueret atrocīus, vt hoc medio contra vanā gloriā flatum tūtus miniretur. Exauditus est pro sua pietate, & D̄i singulari misericordia, & quās beneficium nou vulgare in anima fan̄tūm securitatem, Satan in eum accepit protestat. Vnde D. Ambros. hanc vocat gratiam D̄i Dei magnam & fauorem eximium, q̄z concebat aliquoties leuis suis, vt à dæmoni lymphā penitenti corripiantur: Magna gratia, qua imperiū dñi; Ioh̄ bole Eccl. Hinc illa Patrum sententia, q̄a docent, Illud ne dū non esse contra animæ profectum, dia-Diabolico spiritu agitari in corpore vehementius, p̄sq; quinimo esse posse, in magnum salutis beneficium & emolumētum, & vt ait D. Ambros. bonum magnum donum: dum enī dæmonius corpus pollicētormentis collidit, & cruciatibus excarnificat, sanctū Dominus animā, à peccatis præseruat immunit, & humilitate reddit securam. Hic impletum Anni maris Samuelis vaticinium Dominus mortificat, & vivificat. Quid tamen, l. Reg. monente Origene & demum Diu. Ambros. ut H. 11. si intellexeris: quasi vīnum sequatur alterū, p̄t p̄cedat mortificatio, subsequetur vivificatio, sed vno eodemque tempore pati gressu, mortificat Deus earnē cruciatibus ac doloribus, imo non raro da monis op̄a, vivificat autem & conferat animæ salutem. Vt omnibus constat apertiū in Job, qui coelesti quadam proprietate diabolos ministros vocat mortificantes: quod enim in nostra vulgata lego: Vnde Job 3:12 eiā mortiferis, alij conformiter Hebreo legunt: Mortiferas. Et Philippus Diaconus vēritatē Infernalib⁹ ministris: quia sic Deo salubriter disponente seruorum suorum inaudat corpora, quatenus & mortificentur exterius, & interioris humiliantur, vt in seipso experiri possit testatur D̄i. Paulus. Q̄z permittit Deus, vt angelus Satanus colaphizet, confundat, ex cruciē: Cur hoc? Ne magnitudo reuelationum, Ord. extollat me.

§. 10. Vocat D. Hieronymu diabolum Dei questionarium: vt in Job & aliis manifestaverit.

Q Va de causa D. Hieronym⁹. Satanam dicit: Domini questionarium carnificem, tot. D. Hist. torem: Quasi questionarius Domini qđ. In Job. Sicut Deo conueniente iniuriam tibi inrogat in Test. 30. 10.